

Өйөр

(хикәйә)

Июль кистәренең береһендә бүре өйөрә тынғыһызланып урман эсендә разведчиктарының сигналын көтә ине. Улар өстөндә болот хәтлем яуыз серекәйзәр зырылдап өйөрөлә. Бүреләр, уларҙан котолоу эзләп, башын шыршы ботағы энәләре, үлән араһына тығып, карай, башын сайкай.

Көнъяк убалар яғынан олоу тауышы ишетелде. Олоузың һуңғы ноталары “табыш есен тоям” тигәндә аңлатып өзөлөп-өзөлөп китмәй. Тизҙән тайга өстөндә йөнә һағышлы олоу тауышы яңғыраны. Кәйефе күтәрелгән өйөр уға “Ишеттек, көт!” тип яуап биреп, төрлөсә өндәр сығарҙы.

Күзәнән бигерәк танауы менән “күреүсә” бүреләр, сылбыр булып тезеләп, һәр ескә иғтибар итә-итә тауыш килгән якка табан йүгерҙе. Ауып ятқан ағастар һәм сокор-сакырҙар аша еңел генә һикереп йүгергән бүреләр теләһә һиндәй яңы сакырыуға, тукталырға йә һапыл ташланырға һулһынмы, әҙер ине.

Өйөр башында иң мөһабәт кәүзәлә һәм иң көслө бүре – Бабай бара. Уның бүтөндәрҙән айырылып тороуын көслө һырты, һиң күкрәге, һал иһгән һабырға йөнә үк күрһәтә.

Тәүҙәрәк һәүетемсә генә йүгеревүсә бүреләр, ит есә яһынлаузы тойоу менән һабыуға күстә. Урмандың һалынлығы улар өсөн һаһасау түгел, һойроктары ярһаһында теләһә һиндәй шырлык, һәртәләрҙә еңел үтә аһалар.

Һаялар һөзәгәндә йоһомһораған көмөрө танаулы һышы, бүреләр олоуын ишетевү менән һикереп торһо ла торған урыһында таһанырға тотондо. Һараңғылыкта яһтырап һиткән күп һанлы оһондарһы шәйләп аһды һәм аһыһтан һотола аһһаясағына төшөндө. Оһаһы менән һаяға төрөлөп һаһты һәм көслө мөгөзһәрен һуғыһка әҙерләп, башын әйзә.

Тәһрибәлә бүреләр һышыны ярым түңәрәк яһап уратып аһды. Артаһанғы һәрәкәттәр Һәзәтләһелгән һәһнарий менән һабырға төйөш: өйөр һаһлығы һорһанының һоғаһынан аһыу һоркыһысы яһап һаршыһына һаһа, ә һалған бүреләр һабырғанан ташһана һәм һышының аркы аһыһың һөңерен сөйһәп өзә. Әммә йүгеревүзән тоһош һулһышы кыһып аһған һәм һан көсәүзән туһкыһланған өйөр һаһлығы һата ебәрҙә: үгөзһәң өстөнә һапыл һабып ташһанды һәм һышы уһың күкрәгән ярғансы тибеп тә ебәрҙә. Уһың һарауы һабырғанан ташһанған бүреләр юғалып һалһаны, йөһөн тизһегәндә аһкһан яһһырып өлгөрҙә һәм һышы ергә сүгәләп тә төһтә. Өйөр башыһың күптәһгә көһдәһә Һыйыу, төгөһенәң һатаһынан һайһалана һалып, һышыһың һоғаһына һабып

йәбеште, мышы тояктары менән тибенеүзән туктағансыға тиклем ыскындырманы, шунан тау хәтлем йәнлектең аркаһына үрләп менде. Күз кырийы менән генә Бабайға күз һалыуы етте, уның инде йәшәрлеге калмағанына төшөндө. Кыйыузың сәғәте лә һукты! Бынан кире өйөр башында ул торасак. Ул киәфәтенә лә шул шатлығын сығарырға онотманы.

Кыйыу характерлы, көслә Кыйыу Бабайзы алыштырырға хаклы ине. Ул хатта кыуалап барған корбаны йүгергәндә, тере килеш итен умырып алғаны бар. Өйөргә нәселдәштәрен ойштороу, буйһондороу һәләте лә юк түгел.

Өйөргәң яңы хужаһы Бабай индергән ғәзеллек кағизәләренә төкөрөп караны. “Нимә теләһәм, шул миңеңсә буласак,”- тигән үз ихтиярын алға һөргө. Өйөргә Кыйыуға буйһоноуҙан башка сара калманы. Кыйыу власынан ләззәт таба, рәхәтлек кисерә ине.

Өйөргәң уға буйһоноуының сәбәбе лә юк түгел. Ул хужа булған төүгә йылдарға өйөр тук булды. Үзәндә боландар етерлек, көн һайын тиерлек беренен боғазлар булдылар. Бындай иркенлек Кыйыузың баһаһын арттыра төштә, ул үз тирәһенә куштанарзы эйәләттә һәм өйөргәң әсендә йәнә бер бәләкәй төркөм барлыкка килде.

Власть тойғоһо, өстөнлек ләззәте өйөр башлығын деспот дәрәжәһенә еткерзе. Корбан артынан телен һәлендереп рядовой бүреләр кыуалауын талап итте, ә үзә һәм эйәрсәндәре корбан қолатылып, йылы қаны дымланып аға башлағас қына йәшеренгән урынынан килеп сығыр булды, тәүзәрәк корбанды йығып һалыусыларзың ауызынан талап алыр булдылар, торарак тегеләр табышты йықкас, үз ихтияры менән ситкә китеп, ризық янына яқын килер өсөн сират еткәнен көтөп ултырырға ғәзәтләнде. Қай сакта, кыуалаған януар еңел генә аузарырлық булһа, Кыйыу үзә лә, ярандары ла, тән языу, қызық өсөн, һунарға кушыла.

Тамактары тук булғас, бүреләрзең йөнә ялтырашып китте, ай яқтыһында көмөш төскә инә. Йоморо баш Кыйыузың етәкселегендәге һәр һунар уңыш қазана, сөнки уның ысулдары үтә лә аяуһызлығы менән айырыла. Бындай ысулдарзың еңел табыш килтереүенә күнеккән бүреләр, ғәзәти кағизәләргән баш тартып, Кыйыу кеүек аяуһыз булыузы үзләштерә башланы.

Варлаамовка ауылының һунарсылары ла йыш қына урманда ашап бөтөлмәгән, кимереп кенә ташланған бызаузар осрата башланы. Бер көндә бүреләр талап үлтергән айыу балаһын тап иттеләр. Балаһының мәйете янында қайғынан башын әйеп хәсрәтләнгән инә айыу ултыра. Башын бер былай, бер тегеләй сайқай, бисара. Шыңшып куя. Кешеләр күңеленән бүреләрзе әрләп куйзы.

Өйөр Үзәндә үзен хужаларса тотто, ауыл тирәһенә якин килергә лә тартынманылар, йорт боландары, куркышынан йорттар тирәһенә һыйынырға тырышты.

Ауылдың йорт боландары ауылды уратып алған койма тирәһендә ята ине. Йоклап китергә лә өлгөрмәнеләр, араларындағы үгез болан бышкырырға кереште. Куркышкан боландар урындарынан һикерешеп тороп, бер-береһенә һыйыныштылар. Береһе тик торғандан көсөнөп тороп һауаны типкесләй башланы. Боландар караңғылыкка текләп-текләп караһалар за һис ниндәй куркыныс барлығы һизелмәне. Шул вақытта мөгөзлө болан үрә һикереп китте һәм ергә ауып үлән өштөндә тәгәрләй башланы. һауаға үлем есе таралды.

Һоро мөлғүндәр ян-яклап урман эсенән берәм-берәм килеп сығып, былар өштөнә ташланды Боландар араһында буталыш китте, берәм-берәм боғазланып, тәгәрәшөп киттеләр. Ун минут тирәһе генә вақыт эсендә бер генә тере болан да калманы. Эттәр өрөүенән уянып йүгерешөп килеп сыккан ир-ат хайран булды: тотош көтөү кыйралып ята.

Иртәнсәген канға буялған үләндәрзе, һәләк булған боландарзы күреп ғәм халык аптырашта калды.

- Был бүреләр һынындағы пәрәйзең генә кыялқыһы, уға ауызлык кейзерергә вақыт, - тип һөйләнде ауылдың старостаһы.

Колода фамилиялы бер һунарсы бүре өйөрөнөң кыланыштарын бөгөнгө хәлгә тиклем үк ентөклө күзәтеп йөрөгәйне һәм уларзың башлыктарының үтә лә йәнһез, аяуһыз йырткыс булыуына төшөнгәйне. Нәк өйөр башлығын аңдып эләктереп юк иткөндә, калғандары өсөн һабак булыр ине, тип уйлағаны ла булды. Ул бүре эззәре буйлап күп йөрөп караны, әммә йоморо башлы хәйләкәр өйөр башы һәр вақыт хөүөф килерен алдан һиззе һәм гел берәр ергә боһоп калыр булды.

Кыйыу иһә үзе лә һунарсыны йыш күзәтте. Колода был хакта белә ине, хатта бер нисә тапкыр уларзың караштары осрашты. Әммә һунарсы мылтығын төзөп маташкан арала бүре юк була ла куя.

Канәскес йырткыс өйөрзөң кыланыштары һунарсының һарыуын кайнатты һәм ул быларзан котолоу планын корған төркөмгә зур теләк менән барып кушылды.

Һунарсылар башта урман араларын кызырып, бүреләрзең кайһы тирәләрөк йыш булыуы хакында мөғлүмәт йыйзы һәм төрлө урындарға таралышып аңдырға булды.

Колода менән кустыһы Матвейға бер яғында япраклы ағастар, икенсе ярында кедр ағастары үскән шишмә тирәһе эләкте. Улар кедр энәләре менән ыуынып, кыуаклык араһына барып ултырзы. Баш осонан

ғына өкө осоп үтте, боландар һыулауға төштө, тауыш сығарып мышнай-мышнай бурһык тауға үрлөп бара. Бүреләрзең эзе лә юк. Ә улар ошо тирәлә генә бит ул, засадаларзы урап үтеп, урман кызыралар.

Төн урталарында Колода үзенә кемдеңдер текләп тороуын һизгәндәй булды, әммә караңғылык эсенән уны күзәткән Кыйыузың үзен барыбер күрә алманы. Бүре уны байтактан бирле эзәрлекләгән һунарсыға текләп торзо-торзо ла өйөрөн тау араларына эйәртеп алып китте.

Артабанғы аңдыузар за һөзөмтә бирмәне. Үзаткыстар короп каранылар. Уныһы бер бүрене генә үтәләй тишәп аузарған. Дөрөсөрөгә, ул ук казалғас, тәүзә байтак ара йүгереп барған әле, теше менән укты тартып сығарырға маташкан. Уның кәүзәһен һунарсылар карғалар каркылдаған тауыштан барып тапты. Тиреһен тунап торманылар, килеп тороп һасык ес килә.

- Яңы ғына боғазлаған ит ашап йәшәйзәр, ә естәре һасык, - тип аптыраны Матвей.

- Иблис ярандары бит! Шуға ла һасык, - тип аңлатты картырак һунарсыларзың береһе.

Бер бүреләренең һәләкәтенән һуң өйөр, һыуға баткан кеүек, юк булды. Уларзы онота башлаған ауыл кешеләре бер нисә айзан йөнә куркыныс күренешкә хайран калды. Әллә нисәмә боланды йығып киткәндәр, кайһы берзәрен кабып та карамағандар. Һунарсылар йөнә камауға сыкты һәм йөнә уңышка өлгәшә алманы. Кыйыу алдағыларынан һабак алғайны инде, ниндәйзәр йырткыслык аңы менән камаузарзы урап үтә лә китә.

Башының йоморо икәнлегә көтөлмәгән, уйламаған ерзә асыклана торзо. Ул, мәсәлә, бүреләргә казалырға яраткан урман бөрсәләренән котолоу юлын уйлап тапты.

Бер заман йылға аша йөзөп сығып барһа, теге йөзәрләгән канәскес хәшәрәттәрзең һыузан қасып танауы янына йыйылғанын шәйләне. Кыйыу ярға сыкты ла тешенә ағас ботағы тешләп һыуға кире инде, бөрсәләрзең ағас қайырыһына күсенешеүен көтөп кенә барзы ла, ағасты тешенән ыскындырзы ла ебәрзе...

Қыш көнө бүреләр боландарзы эзләп, тирә яктағы тау араларын қызырып сыкты, һис эззәренә төшә алманылар, осратқанда тегеләре сослок менән быларзы абайлап алалар за, елдереп қасалар за китәләр. Аяқтары озон, қарзан йүгерәү улар өсөн бер ни түгел. Язғы қаты қар булһа бүреләр зә шәп йүгерер ине лә.

Кыйыузың эске инстинкты йөнә бер асышка этәрзе. Боландар бүреләрзе есенән танып, қасып котола икән. Шуға ла ул һунар

алдынан озак итеп карза борсаланып тазарыныр, шунан боландар ярау иткен ерзе аунап алыр булды. Унан күрмәксе өйөрзең бүтән ағзалары ла шулай итте һәм был ябай процедура уларға боландар янына якин барып аңдыу мөмөкинлеген бирзе. Шул рәүешле яңырак бер йәш, бер карт боланды аузарып һыйландылар һәм ял итергә яттылар. Нәк шул вакыт өйөр янына һунарсылар якинланы. Тамағы тук бүреләрзең касыу тизлеге бик шәп түгел ине, шунан файзаланып, Колода берәүһен атып та йыкты, калғандары қоҫоп, корһактарын бушата башланы һәм артабан еңел һәм шәп йүгерәүгә күсте. Колода йәнә атып ебәрзе һәм пуля барып тейгән йырткыс кирегә боролдо, тештәрен ыржайтып уларзы эзәрлекләүселәрзең каршыһына килә башланы. Калғандары артабан йүгерзе һәм тау мәмерйәһенә барып тулды. Ә ул мәмерйәгә кешеләр аяк басмай, ен ояһы шунда, тип ышана.

Өйөрзең холок-фигелен ныклап өйрәнәп алған Колода уларзың башлығының ысынлап та ен ботағы икәнлегенә инана барзы. Раббы бар кылмағандыр, ул булһа был йырткыска ғәмһезлек, ошондай за яуызлык һәм тасыллык бүләк итеп тормаҫ ине.

Кыйыу за тик йөрәмәй ул. Ул да Колоданың ниндәй һунарсы булыуын якшы белә. Асылда Кыйыу күзенә текләгән кеше лә, йәнлек тә уның карашын күтәрә алмай, ә был! Был куркмай, күзенән оскондар һибеләп киткәндәй. Кыйыузың асыуын кабарта һунарсының кыйыулығы, шул ук вакытта уның менән осрашкыһы, көс һынашкыһы килеү теләге лә юк түгел.

Туранан-тура алышка тәүәкәллеге етеп үк бөтмәгән Кыйыу, үзенә унан өҫтөнөрәк икәнлеген танытыу максатынан, Колоданың кулға эйәләштерелгән дуҫы- һеләүһененә башына етергә карар итте. Колода яралы һеләүһендә бала ғына сағында урмандан табып өйөнә алып кайтканы. Хәзер ул үсте һәм һунарсының тоғро дуҫына әүерелде. Бүреләр һунарсының был йылғыр бесәйенә күптән теш кайрай. Тик эләктерә генә алмай, сөнки һеләүһен урманға китеп, шунда төнөргә калған сағында ла ағас башына менәп ятып йоклай. Нык һизгер. Әммә кулайлы вакыт киләп сыкты.

Азымдарының үзгәрәүенә карап, бүреләр Уҫалдың (Колода һеләүһененә шундай исем кушканы) яралы икәнлегенә төшөндө. Шулай булып сыкты ла. Тау һөзәгендә осраны, сатанлап атлай. Бынан файзаланмау йүләрлек булыр ине, өйөр башы менән уның якин ярандары һеләүһендә кыуаларға төштө. Уҫал тау һыртына табан йүгерзе. Ауырлык менән йүгерә, хатта эләгеп тәгәрәп тә китте. Баҫтырып килеүселәр уны эләктереп алырзанына шикләнмәне, тизлеген арттыра бирзе, ә бесәй һикереп торзо ла тар ғына тау ярығына йомолдо. Ә ул тирәлә кулына күҫәк тоткан Колода засадала тора ине. Таузың сигенән упкын башлана. Колода һеләүһенән үткәрәп ебәрзе лә боролоштан

килеп сыккан бүреләрзе күсәге менән берәм-берәм упкынға һукты ла төшөрзө.

Һунарсының планы һеләүһен дусы аркаһында тормошка ашты. Дусына ярзам итә алыуына ғорурланған һеләүһен Колода янына килеп һырпаланырға тотондо. Ө упкын сокоронда таштарға бәрелеп канға тузышкан бүреләр ята ине. Әммә был тарихтың иң ғәжәп яғы шунда ине: Кыйыу, һиндәйзәр эске һиземләүе менән хәүеф барлығын самалап, тау астында тороп калғайны. Шатлыктан балкып торған Колоданы, исэн-имен һеләүһендең таузан төшөүен ул күзәтеп торзо, улар алыслашкас, үргә үрләп, упкын төбөнә күз һалды. Тоғро ярандары кан эсендә ята.

Ярандарынан языу Кыйыузы тетрәндәрзе. Ялан ситендә ял итеп яткан өйөрө янына ул икенсе көнөндә генә әйләнәп килде. Бүреләр төрлөһө-төрлө киәфәткә инеп, йоклап ята. Кыйыу килеп еткәс, кайһы берзәре ғәзәттәрәнсә һикереп тора һалды, әммә караштарында кәзимге тоғролок юк кеүек күрәнде Кыйыуға. Бәғзеләре хатта шәлтәләп текләгән кеүек. Ул юклыктан файзаланып, өйөр эсендәге власты Киң Маңлайлы бүре кулына алғайны инде. Кыйыузың янында ярандары ла юклыкты күргән яңы башлык кыйыуланып китте.

- Алышабызмы? Мин әзер?- тигәнде аңлата ине Киң Маңлайзың киәфәте.

Кыйыу был самозванецты урынына ултыртырға тейешлеген аңлай. Әммә һуңғы йылдарзағы байрамса йәшәүе, һунар сәмен, йылғырлығын, көс-кеүәтенән яззырғайны инде. Әммә власты көрәшһез тапшырғыһы килмәне.

Башын әйеберәк кырын һалып алған Киң Маңлай башлыктың һәр хәрәкәтен күззән ыскындырмай күзәтте. Ауызын ярым асып алыуы ла уның еңеләргә йыйынмауы хақында һөйләй. Каны кызған Кыйыу уның өстөнә ташланды. Көрәшселәр тештәрән ыржайтып бер-берәһенәң каршыһына бақты. Өйөр иғтибар менән быларзы күзәтә.

Ап-ак азау тештәрән күрһәттеләр, елкә йөндәре үрә торзо, танаузары гармошка кеүек йыйырылды, куркыныс итеп олоп күрһәттеләр, әммә әлегә икәһенәң берәһе лә урынынан күзғалманы. Киң Маңлай арткарак тайшанды һәм Кыйыу уның өстөнә ырғып та өлгөргә. Шуны ғына көткән Киң Маңлай уңғарак тартылды ла көслө тәпәйзәре менән Кыйыузы һуғып йықты, ажарланып өстөнә менеп ултырзы һәм йән асыуы менән елкәһенә кәзалып һәлкәтергә тотондо.

Кыйыу ыскынып китте һәм башы менән кайын ағасына барып бәрелде лә капыл шырлык эсенә һикерзе, шунан каса башланы. Быға тиклем уның бер касан да шул кәзәрләм кәмһетелгәне булмағайны.

Өйөрзөң урман өстөнө йәйелгән есе күптән инде артта калды, ө Кыйыу йүгерзе лә йүгерзе. Ауызы карайып күренгән мәмерйә янына барып етте. Был Үзәндең сиге, бында бер вакытта ла кеше аяғы басканы юк.

Тора-бара Кыйыу өйөрзән кыуылыу ғәрлегенә күнде һәм яңғызы, бирюк булып йәшәп китергә мәжбүр булды. Кайһы сакта күңелен түзеп торғоһоз һағыш биләне, әммә ул хәсрәтен тышка сығарып олоузан да тыйылды. Бындай сактарза һузылып ята ла моронон мүккә терәп шыңшый.

Шулай бер сак Үзән буйлап боландар эзәрлекләгән бүре өйөрө Кыйыузы тап итте. Бүреләр уға иғтибар за итмәгәнгә һалышты. Хатта элекке әхирәте лә моронон бороп үтеп киткән булды. Кыйыу ғәрлегенән тештәрен шығырлатырға тотондо һәм бер тешенең эмале актарылып төштө. Ғүмере буйы өстөнлөккә йөз тоткан бүре өсөн бындай һалкынлык эс бошорғос хәсрәт ине. Әммә ни кылһын, түзәргә кәрәк. Бабайзың әхирәте исенә төштө. Ул бит хужаһынан бер тотам калмай торғайны, Бабай һөләк булғас та тәпәйе менән қосаклап озақ кына янында ятты.

Тысыллығын юғалткан Кыйыу вак-төйөк менән тукланырға мәжбүр булды. Хәбәр тоқсайы карғаның тауышына қолак һалырға өүәсләнде, ул һәр вакыт калдык-боҫтоқ ризык ятқан тирәнең кайзалығын аңдып кына йөрөй зә урман тултырып яр һала. Кыйыу ана шул калдык-боҫтоқка ла риза ине хәзәр.

Бер вакыт есләнгән ит һоғоноп сак үлмәй калды. Рәткә ингәс, үләкһә тирәһенә яқын да юламаҫ булды, шунда ук укшыта башлай. Ғәйрәте самалы булыу сәбәпле йәнлекте сәғәттәр, хатта тәүлектәр буйы карауылларға өйрәнде. Табышының артынан йөрөй зә йөрөй, ял итергә лә, тамағын туйзырырға ла бирмәй, тегеһе тамам хәлдән тайғас кына бөтөнләй яқын бара, қорбаны қурқышынан һәм арыузан қыбырлай за алмаҫлык хәлгә килә. Ө Кыйыуға шул ғына кәрәк тә инде, қорбанына ташлана һала.

Йәй кенә ул ярайһы нығынып алды һәм қыш яқынлашып килгән осорза һис кенә лә ас йөрәмәнә тиерлек.

Кыйыу урман араһында серем итә ине. Қолағына қырсын шығырлаған, һыу сайпылған тауыштар сағылып китте. Башын күтәрһә, быуаз болан йылға аша сығып бара. Кыйыу дәртләнеп китте. Хәзәр дым күтәрелгән болан итән һоғонасак.

Инә болан йылға аша сығып, яр буйында өстөндәге һыузы ағызыр өсөн туктап калғас та бүре уның өстөнә һикерзе һәм елкәһенә тештәрен батырып та өлгөрзө. Көтөлмәгән хәлдән шак катқан һыйыр, эсендәге кәзәрле йән эйәһен яқлау мақсатынан, ергә ауып китте һәм

бүре казалған аркаһында аунарға кереште. Бүре уның астынан сак
һурылып сығып, йылға яғына шыуышты. Ә тетрәнеү кисергән һыйыр
урман яғына ыңғайланы.

...Кешеләрзе үләндәр менән дауалаусы атаһы Колоданан кәрәкле
үләндәр йыйып килтереүен һорағайны. Ул тамырҙарын имгәтмәй генә
үләндәр йыя башланы. Капыл таныш карашка барып юлыккандай
булды. Кыйыумы әллә? Ул аяғүрә басты һәм йылға ярының астына күз
төбәнә. Йөнә ойошкан, күрмәлекһез генә бүрегә күзе төштө. һыңар күзе
йомок. Ә береһе уның Кыйыуҙыҡы икәнән һөйләп тора.

- Бына был осрашыу! һин әле тере икәнһең дә! - тип кыскырып
ебәрзе Колода.

Кеше тауышы бүрене куркыуға һалды, колактарын ялына кысты
һәм башы менән кырсын эсенә инеп китергә маташты. Карашында
куркыу, сараһызлыҡ, хәсрәт һыҙаттары сағылды. Тештәрен ыржайтырлыҡ
та көсә калмағайны. Күззәре йәшкәзәнә. Әллә үзен йәлләй, әллә
данлыҡһыз үлемен аңлауҙан илаһһырай ине бүре.

Һунарсы уға йәлләп карап торзо. Кыйыу уға текләүзән туктап,
карашын йәшерзе. Улар бер-береһен яҡшы аңланы. Колоданың
карашындағы йәлләү тойғоһон кинәнәс, үс алыу тантанаһы алыштырҙы.
Кыйыу быны ла шәйләмәй калманы һәм һизелер-һизелмәс кенә
шыңшып ебәрзе.

- Илама-илама! Кылған яуызлыҡтарыңдың язаһы был! – Колода
ярҙан һикереп төштө лә Кыйыуҙың әргәһенә табан китте. Тегеһе
йомарланды, койроғон болғап алды.

- Куркма, - тип тыйзы уны Колода. – Йығылғанды түпәләй торған
ғәзәтем юк.

Колода бүрегә яҡын уҡ килеп, уға табан әйелде. Карашы быяла
кеүек. Йән биргән.

Атаһы кушкан үләндәрзе йыйып бөткәс, Колода ауылына кайтты
һәм атаһына теге аяуһыз өйөр башлығының үлеп ятыуы хақында
һөйләнә.

- Кешеләрзең яҙмышы ла шундай, - тип куйзы атаһы. –
Кылғандары өсөн касан да булһа яуап тотасаҡ.

Руссанан башкортсаға **Тамара Ғәниева**
тәржемәһе.